

REVISTA ORĂȘTIEI

ABONAMENTELE:

Pe 1 an 3 fl.; pe 1/2 an 1 fl. 50 cr.; pe 4 luni 1 fl.
Pentru România și străinătate 4 fl. la an.
Manuscripte nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate
nu se primesc.
Abonamentele se plătesc înainte.

Apare în fiecare Sâmbătă

EDITOR AL FOII:

Aurel Popovici-Barcianu, director.

PROPRIETATEA

Institutului tipografic „Minerva” în Orăștie.

INSERTIUNILE:

Un șir garmond prima-dată 5 cr., a 2-a oară
4 cr., a 3-a oară 3 cr. și timbru de 30 cr.
Atât banii de abonament cât și pentru insertiuni, sunt
a se trimite la adresa: „Minerva” institut tipografic
în Orăștie (Szászváros).

Învitare de abonament.

Cu ziua de 1 Iulie st. v. deschidem
pe jumătatea a doua a anului de față,
abonament la

„REVISTA ORĂȘTIEI”,

cu prețurile din fruntea foii: pe 1/2 an:
1 fl. 50 cr.; pe 4 luni: 1 fl. v. a.

Abonamentele se fac plătindu-se înainte.

Onorații noștri abonați, al căror abo-
nament scade la acest termin, sunt res-
pectuos rugați a grăbi cu trimiterea înainte
a prețului de abonament, ca să nu fim
nevoiiți a întrerupe expedarea mai departe
a foii la adresele domniilor-lor.

Domniile abonați vechi sunt rugați a scrie
pe marginea (cuponul) mandatului postal nu-
mărul de pe fașia sub care primesc foata.

Abonații noi vor binevoi a-și scrie
lămurit numele, locul de unde sunt, și posta
din urmă.

Administrația

„Revista Orăștiei”.

În contra preoților.

Guvernul unguresc face un nou
pas revoltător de îndrăzneț spre sugru-
marea libertății celei adevărate în țeară.
Urmărind scopuri cât se poate de ne-
curate și neomenști, acest guvern și
partidul seu, voește să se ție cu ori-ce
preț la putere. Pentru asta, lui, lucră-
torului în întunec, îi trebuie **întunec**,
și urește cu toată firea sa neagră pe
cei-ce încearcă să facă în țeară **lumină**.
De aci prigonirea a tot ce ar putea
face lumină, și ridicarea de stavile în
calea valurilor luminii ce s'ar putea re-
vărsa, și la strălucirea căreia el n'ar
putea să-și urmeze cu destulă isbândă,
precum azi 'și-o urmează, diavoleasca sa

lucrare. Întâi și întâi în cale îi stau
naționalitățile nemaghiare. Acestea ar
trebui strivite și înghițite. Și cum știut
e, că în lupta dintre două neamuri acela
îvinge mai curând ori mai târziu, care
e mai înaintat în cultură, guvernele
ungurești au luat măsurile de lipsă ca
să împedice popoarele nemaghiare în
cultivarea lor.

În scopul acesta li-au băgat în
școale limba ungurească, cu care, chi-
nuindu-se, băieții să-și peardă vremea
și să nu se cultive nici în a lor maternă.
Când gată cu școala, să se aleagă tot
atât de luminați, cum au fost când au
început. Și reușesc. În câte comune,
cu școli de stat ori comunale, trec rându-
rându băieții prin școală, și se trezesc
scăpați de ea, dar' tot fără nici o în-
vățătură, rămași de zeci de ori mai înapoi
ca dacă ar fi învățat numai în limba
mamei lor, în care ar fi înțeles și s'ar
fi ales cu ceva.

Primejdioasă le pare apoi acestor
guverne ale întunecului, **biserica** cu
statul seu preoțesc, de care poporul se
alipește. Și au pus șurubul și aici: au
adus legile nouă »bisericești« cu căsă-
toria civilă și neconfesionalitatea, dând
voe celor rei să trăiască, dacă vor, și
fără nici o biserică, numai doar' se va
rupe poporul de preoții cari pot și vor
să-l lumineze acolo unde e de lipsă.

Și nici atâta nu le pare destul. În
săptemâna trecută dieta a primit o lege
prin care pe preoți îi aruncă cu totul
în voia zbirilor stăpânirii, când nu se
vor purta așa cum păgânescului guvern
o să-i placă.

Cum în țeară n'avem o lege care
să prescrie până în amănuntele ei, în
toate, purcederea la alegerile de deputați
și celelalte alegeri, s'a cerut să se aducă
acum una, prin care Curia regească să
se așeze ca judecătoare în treburi de
alegeri. S'a croit planul și s'a adus spre
primire în dietă. Dieta, firește 'l-a pri-

mit, așa dorind guvernul, și el având
mai mulți spriginitori mameluci. În
această lege este un paragraf anume
făcut pe seama preoților. El sună:

§ 169. **Dacă vre-un preot** sau cel-ce
este chemat a îndeplini un act religios, sau
cel-ce ocupă peste tot o slujbă bisericească,
se va strădui în o localitate pentru slujbe
religioase sau în vre-o adunare religioasă, a
înviuri cu vorba, asupra alegerii;

dacă cineva pentru scopul ca unul sau
mai mulți alegători să voteze pentru un anumit
candidat sau peste tot să se țină departe dela
votare, — face făgăduințe de daruri bisericești,
sau amenință cu canoane, cu detragerea da-
rului și cu pedepsele de pe lumea cealaltă etc.:

**e a se pedepsi cu arest de stat până
la un an, cu gloabă în bani până la o mie
de coroare, și cu pierderea tuturor drep-
turilor sale politice!**

Adecă nici mai mult nici mai puțin:
vai de preotul ce va cuteza, unde va
avea mai mulți credincioși la un loc,
după biserică, după o îngropăciune, la
un ospet ceva, pe unde mai ales îi ai
pe oameni strinși la un loc, să le vor-
bească, să-i lumineze asupra stării lu-
crului, și anume contra guvernului!
Zbiciu de foc va cădea asupra lui!

De ce face guvernul unguresc și
aceasta? Pentru-ca să înfrice pe preoți
a vorbi cătuși de cât poporului, când
il pot avea laolaltă, la privilejiuri de
adunări religioase, ear' alte adunări va
îngrijii el, prin slujbașii sei, să nu li-se
îngădue! Aduce această lege atât pentru
preoții noștri, cât și pentru noul »partid
poporal«, condus de preoțimea catolică
din Ungaria.

Paragraful e atât de nehotărît, că
județul te poate suci și răsuci cum vrea
el, până să te scoată vinovat și să te
pedepsească!

Toate foile naționalităților, și partea
cea mai mare și din cele ungurești,
osândesc greu acest nou și revoltător

atac al guvernului asupra libertății gra-
iului și înțelegerii între cetățeni.

Preoții pot fi mândri de poziția lor
și pot și din asta înțelege, ce mult atîrnă
dela ei soarta bună ori rea a popo-
rului: *se vor pune ei pe lucru să-l tu-
mineze? Vor isbuti și-l vor conduce
unde vor;* căci cine e mai aproape de
popor ca ei și cine are înținerire mai
mare asupra lui ca ei? Guvernul ungu-
resc înțelegând asta, și știind că nici
un om cu minte și cu iubire pentru
popor, nu poate să-l îndemne să spri-
ginească cu voturile sale astfel de stă-
pânire, încearcă să înfrice pe preoți în
lucrarea lor de luminare! Dar' noi să
nădejduim, că dacă guvernul unguresc
vrea să fie șiret și sfătos, nici preoții
noștri nu vor fi atât de nepricepuți ca
să nu se știe ajută și fără a se atinge
de ascuțitul mizerabil al cuțitului ce
li-se pune în cale!

Ei vor să învelue poporul și să-l ție
înveluit în cât mai mare întunec, che-
marea noastră a tuturor, și a bravilor
preoți e, a lucra în ciuda tuturor zvîr-
colirilor păcătoase a celor de sus, ca
să spargă stratul întunecului și lumină
să facă! Cu cât mai mult ne vom
deștepta și lămuri unii pe alții, cu atât
mai sigură va fi viața neamului nostru
în aceste părți primejdite, și cu atât
mai zadarnice încordările lor criminale
de a ne desfința!

Alegerile pentru dietă pe un nou
timp de 5 ani, se vor întempla, așa se crede
acum, în Octomvrie viitor. Dieta în săptemâna
asta a fost închisă și nu se va mai deschide
până prin Septemvrie, când se va închide
lucrarea ei pentru anul de față și se vor
rându nouele alegeri.

Corteșiri. Dieta încă nu e împrăștiată.
Deputații aleși nainte cu 5 ani, au încă toate
drepturile de deputați, — și atât prin alte

FOIȚA „REVISTEI ORĂȘTIEI”

Suspin

de Sully Prudhomme, trad. de A. Steerman.

Nici ochii să-i cunosc, nici glasul
Și numele să nu-i rostesc,
Dar' pururi s'o aștept în taină, —
Și s'o iubesc...

Săstept cu brațe doritoare,
Deschise, până obolesc;
Din nou să 'i-le 'ntind zadarnic
Și s'o iubesc.

Zădarnic să le 'ntind, — și dorul
În lacrimi să 'mi-l ispășesc,
Dar' lacrimile să însemne
Că o iubesc...

...Nici ochii să-i cunosc, nici glasul,
Și numele să nu-i rostesc, —
Dar' tot mai aprig să mă doară
Și s'o iubesc...

(Bibl. de pop.)

Piciorul Ungurului.

Ungurul la țerg odată
Petrecut-a și-a beut,
Ear' la urma urmei eată
Că și-un pînten a pierdut.
Beat lulea, cu ochii turburi
Ce să facă el acum?
Pe picioare-abia se ține,
Deci, căzînd, adoarme 'n drum.

Țos căzut, în drum acolo,
Doarme zdravăn, doarme dus,
Pân' ce eată și-o trăsura
Ce venia din țos, din sus...
„Haide 'n lături, n'auzi!! Școală!
„Școală, n'auzi? ai murit?!”
Vizitiul strigă 'ntruna
Cum era de drum grăbit.

Ungurul de-atîta strigăt
Deșteptându-se 'n sfîrșit,
Un picior ridică 'ndată,
Și se uită liniștit,
Și-apoi zice: „Treci nainte
„Vizitiu, ce strigi mereu?...
„Tu nu vezi, că n'are pînten?!”
„Asta nu-i piciorul meu”.

T. D. Speranția.

Ce măgar!

Un Țigan, precum se zice,
Nu ursar ori lingurar
Ci de cei-ce șed prin sate,
Căpătase-un biet măgar.
Dar' făcîndu-i hojma slujbe,
Ce-un măgar putea să facă,
Începî cu-ncet Țiganul,
Via lui să nu-i mai placă:
Îi găsia cusur acuma,
Zicînd: „Doamne, ce păcat.
„Așa vită muncitoare
„S'abă darul de mîncat!”
Și 'ncepî de-aice 'ncolo
Din nutreț să-i tot scurteze,
Ca să vadă n'or fi chipuri
De mîncat să-l desbăreze?
Azi scurtează, mâni scurtează,
Și cu cât mai mult scurta
El vedea că și măgarul
Mîncă numai cât îi da! —
„Haide, zice, așa 'nainte!
„Asta-i semn că merge bine,

„Dracu-i drac, dar' cât îmi pare
„Tot nu-i meșter el ca mine!«
În sfîrșit cu 'ncetu-ajunge
Ca nimic să nu-i mai dea,
Nici un pain batâr, de sare,
Și nici apă chiar să bea...
Și umbla fudul Țiganul
Povestînd la toți prin sat
Cum deprins'a el măgarul
Să trăească nemîncat:
„De-acum n'am de dînsul grijă,
„Pot să-l las ori cât îmi place
„Și, la drum de vreau să umblu,
„Cheltuiăla mi-mi mai face.
„Pot de-acum în voie bună
„Tot să-l port și ear' să-l port!...
Dar' acasă când venit-a
Și-a găsit măgarul — mort.

„Ce măgar!! Să piară, uite,
„Dobitoc nejudecat,
„Tochmai când se deprinsese
„Să trăească nemîncat!...”

T. D. Speranția.

părți ale țerii, cât și pe la noi, corteșurile, colindările după voturi, au început. În comitatul nostru se fac pregătiri și stăruințe, ca la Deva să fie ales deputat patrioticul inspector de școale Réthi, după-ce Barcsay e căpătuit cu ceva post pe la minister. La Orăștie se stăruie să fie ales Nopcsa, care acum e deputatul cercului Hațeg. Pentru a-i asigura reușita, însuși vicșpanul își rupe rău călcăele alergând pe la Orăștie să dobândească pe concetățenii Sași pentru el, în vreme-ce dâșii ar voi pe un altul. Sântem în plin sezon de corteșire, ca cât mai mulți mameluci să capete earăși guvernul, din ținuturile naționalităților, ca apoi cu ajutorul acestora să poată aduce legi cari de cari mai diavolești pentru naționalități.

Adevăruri crude.

Una dintre cele mai frumoase lupte naționale pentru drepturile lor de deplină neatîrnare, o duc voinicii Cehi austriaci. Popor înaintat în cultură și bunăstare, Cehii văzându-se scurtați în drepturile lor de odinioară, când Bohemia era încă regat de sine, și nu ca azi numai o provincie austriacă, ei lucrează cu toate puterile unui popor voinic ce nu vrea să poarte jug și frâu, ca să ajungă ear' la neatîrnare desevîrșită. Ei trimit în dieta Austriei un număr însemnat de bărbați, cari de cari mai înflăcărați naționaliști. Și cum în împărăție sânt așa împărțite lucrurile, că în jumătatea dincolo să fie stăpâni Nemții, numai ei, dincoace Ungurii, numai ei, — Cehii ridicându-se contra acestei nedreptăți, au atacat și atacă de câte-ori au privilegiu, nu numai pe ai lor stăpânitori, pe Nemții austriaci, ci și pe Unguri ca apăsătorii naționalităților din jumătate dela noi a împărăției. În dieta din Viena, ei 'și-au ridicat repeți glasul contra acestei nedreptăți, ear' anul acesta și în delegațiuni s'au întrepus frumos pentru acest lucru!

Delegațiunile sânt, în deosebire de dieta Austriei și cea a Ungariei, o dietă de obște, mai sus pusă, pentru amândouă țerile, adecă pentru împărăția întreagă. Fiecare își trimite „delegații” ori deputații sei aci. Se întrunesc într'un an în Viena, în altul în Pesta. Intre delegații austrieci sânt și mai mulți Cehi. Vorbind, delegații Cehi nu s'au putut reținea, a nu le spune Ungurilor, din chiar această înaltă dietă, adevăruri pe cari alții se sfiesc ori codesc a le spune. Președintele delegației, la deschidere, între altele felicitase nițel pe Unguri de milleniu și le laudase expoziția și altele. Delegatul ceh Ianda, vorbind a atins și coarda lovită de președinte, nu însă ca să deie și el același ton de laudă, ci zicând că:

»Vedem toate că se fac spre folosul Ungurilor; nu ne cuprinde însă de loc simțământul de a-i pismui, — deși nu putem năbuși părerea noastră de rău, că la sərbările cele mai oficioase, cari se făceau pentru stat, a fost văzută numai o singură națiune scoasă la iveală, ear' celelalte au fost trecute cu vederea!»

Mai târziu a vorbit apoi delegatul ceh Dr. Slama. A vorbit mult: două ciasuri deplin, despre toate stările din împărăție, îndeosebi despre Bosnia și Herțegovina, de care Ungurii încep să se cam acațe, ca-și-cum lor li-s'ar cuveni. Că așa e, dovedește faptul că la expoziția din Pesta ei au un pavilion (o clădire), în care sânt puse spre vedere lucruri bosniece, ca-și-cum asta ar fi o parte din Ungaria. Ajungând a vorbi despre asta, curagiosul ceh a rostit cam următoarele:

»Partea bosniacă la expoziția millenară maghiară, poate sluji, nu-i vorbă, drept dovadă, că țerile ocupate se desvoaltă frumos. Se poate însă și aceea, că toate cele arătate acolo nu sânt rodul ori urmarea administrației noastre bosniace. Eu știu hotărât un cas că comitetul expoziției a cumpărat în Sereievo,

la negustorul Osmanovici sēmēnța de lufnă, pe care acesta 'și-o adusese dela firma E. Mautner din Budapesta, astfel că acest product „unguresc” a făcut călătoria prin Bosnia pentru a se afla expus la expoziția millenară ca product — bosniac.

»Mai curând cred, că guvernul n'a vrut să arate, că prin expozițiunea bosniacă în Budapesta va fi atrasă luarea aminte a lumii asupra lucrurilor bosniace, ci a dorit a dovedi că țerile ocupate se țin de coroana ungară! Dacă acesta ar fi adevărul, am fi siliți să protestăm cu toată hotărârea!...

»Și vorbind deja despre însași expoziția maghiară, trebuie să scot la iveală, că aci lipsește pavilionul, în care ar fi arătate suferințele de față ale popoarelor nemaghiare, și care să arete căți Maghiari de cei făcuți cu 50 cruceri sânt deja în Ungaria! Dați-mi voe să mai pomenesc un lucru. În Ungaria, notarii au căpătat porunci aspre, că dacă nu vor trimite pentru expoziția maghiară din fiecare comună cel puțin zece inși, vor fi dați afară din slujbele lor. Primarii la sate în Ardeal vor fi pedepsiți cu 100 fl. și înlăturare, dacă nu vor veni la expoziție! Preoților li-s'a făgăduit ajutor bănesc din fondurile secrete ale guvernului. O astfel de silă se face în Ungaria, pentru-ca expoziția maghiară să se poată făli cu un mare număr de cercetători.

»Chipul, cum sânt tratate în Ungaria naționalitățile nemaghiare, nu poate avea nici o atragere asupra popoarelor balcanice...

»Mai este încă vreme: de aceea arăt dorința, ca guvernul comun să se folosească de înrîurirea sa întru îndestulirea popoarelor nu numai la noi, ci și în Ungaria!»

PACEA LUMII

Revoluția din Creta.

Despre o liniștire a răscoalelor în lăuntru împărăției turcești, încă nu e vorbă. O telegramă dela 20 Iunie, vestește din Creta, că, afară de altele, în acea zi s'au întemplat crâncene încăierări în orașul Hauran. Trei batalioane de druzi au fost măcelărite de tot! Sultanul a dat vestirea de care am pomenit în numărul trecut. Ea însă a întimpinat mare nemulțumire și s'a zis, că unei astfel de scrisori împărătești, poporațiunea creștină, nemulțumită, numai cu arma va putea răspunde!

Revoluția în Armenia.

Se știe că în toamnă isbucnise o revoluție cumplită în Armenia, parte în Asia a împărăției turcești. Ea a durat până frigul prea mare 'i-a pus capăt. Armenii au fost chinuți grozav. Ei au pierdut în vreme scurtă, peste cincizeci de mii de oameni. Ținuturi întregi au fost pustiite și numai ruinele mai arată că unde au fost sate și oameni. Sărăcia cea mai neagră peste tot, a făcut ca dorul desnădăjduit al răsburării să clotească iarna întreagă în inimile flămândului popor sugrumat de Turci, ear' acum că s'a făcut vară, când mai afli ceva hrană și lăcaș și sub cerul liber, durerea a isbucnit de nou și ranele s'au deschis ear'. În Armenia revoluția e earăși în plinul ei. Toată provincia fumegă și pușcăturile răsună unde creștini și Turci locuiesc împreună. Pe Sultanul și sfetnicii sei, 'i-au cuprins spaima, și în spaimă au pus mâna pe arme, nu pe dreptate, și vor să sparie și să slească la supunere pe răsvrățiți. În Constantinopol în zilele trecute au spânzurat pe doi Armeni, și 'i-au lăsat să stea o zi întreagă de dimineața până seară, așa spânzurați în două uliți mari, pe unul în o parte a orașului locuită de Armeni, pe altul în alta locuită de

Turci, ca să se înțeleagă, că așa va păși ori-cine care se va ridica contra împăratului! Ear' în cele dintâi zile ale săptămânii acesteia, într'o dimineață creștinii s'au trezit toți cu casele însemnate cu o cruce roșie! E temere că s'a făcut, pentru-ca în vre-o noapte, ei să fie atacați de păgânii Turci și măcelăriți! Groază mare pretutindeni. Nimeni nu mai e sigur, că oare mâne mai trăi-va ori nu!

Examene

În tractul Dobrei examenele la școalele populare s'au început în 15 Maiu c. și au durat până în 27. În acest tract cu timpul vor înainta foarte bine învățătorii în ceea-ce privește propunerea în școală, și sporul bun în învățământ, deoarece-ce la toată comuna sânt deobligați din oficiu a participa cel puțin doi învățători ca trimiși la examene. Aceștia văzând scăderile sau chipul bun al învățătorului examinător, hotărât se vor strădui ca ce e bun să-și însușească, ear' scăderile să le îndrepteze.

Sfârșitul examenelor din acest tract după-cum am aflat, este următorul:

1. **Lăseu**, 15 Maiu, a. m.; învățător I. Rațiu; delegați I. Criste și I. Petruțoiu. La examen au fost 48 copii. Resultatul: foarte bun. Disciplina de model. S'a pus la cale ridicarea unei noue școli.

2. **Teiu**, 15 Maiu, p. m.; inv. P. Petriman; delegați: I. Rațiu, I. Criste și I. Petruțoiu. Școlari de față 31. Resultat: bun. Disciplina: foarte bună.

3. **Ohaba**, 16 Maiu, a. m.; inv. A. Crișan; delegați: I. Rațiu, M. Brezovean. Resultatul: suficient. Disciplina: bună.

4. **Lăpușiu-de-sus**, 16 Maiu, p. m. Raportorul tace din pricina unor neînțelegeri între preot și învățător.

5. **Baștea-Cășești-Haldea**, 17 Maiu a. m.; inv. V. Milencoviciu; delegați: I. German, I. Rațiu. Elevi de față 27; resultatul: bun. Disciplina: îndestulitoare.

6. **Fintoag**, 17 Maiu, p. m.; inv. M. Brezovean; delegați: I. German, I. Rațiu. Elevi de față 48. Resultatul: bun. Școala bine ajustată, recușite de școală sânt fără scădere. Disciplina: bună. La această școală s'a propus cu zel prea-prea limba maghiară! Învățătorul din Fintoag a fost remunerat din partea inspectorului cu 50 fl., cei din Dobra pedepsiți cu 50 fl.

7. **Săcămaș**, 18 Maiu, a. m.; inv. I. Popa; delegați: Eugenia Pop, Toma Neamț. De însemnate, că la examen au fost de față toți școlarii! Resultatul examenului: bun. Disciplina: bună.

8. **Briznic**, 18 Maiu, p. m.; inv. substitut I. Goț; deleg.: Eugenia Pop, T. Neamț. Resultatul abia suficient, disciplină: suficientă. Inv. prim a murit, al doilea numai târziu a putut începe.

9. **Rădulești**, 20 Maiu, a. m.; inv. P. Haidan; delegați: I. Popa, I. Criste. Resultatul: foarte bun. Disciplina: bună. Elevi la examen 35.

10. **Stăncești-Ohaba**, 20 Maiu, p. m.; inv. G. Josan, delegați: I. Popa, I. Criste, Elevi 13. Resultatul: slăbuț. Disciplina: rea.

11. **Panc**, 24 Maiu, a. m.; inv. G. Arone; delegați: P. Hadan, I. Rațiu. Resultatul: bun, și se arată înaintare față de a. trecut.

12. **Roșcani-Mihăești**, 24 Maiu, a. m.; inv. I. Criste; delegați: P. Hadan, V. Musta. Elevi de față 52. Resultat: suficient. din pricina înlocuirii ca și la Briznic.

13. **Lăpușnic**, 25 Maiu, a. m.; inv. A. Gostae; delegat: I. Popa. Elevi la examen 27. Resultatul: bun. Disciplina: bună. Aici încă s'a făcut începutul pentru zidirea unei școale corăspunzătoare. De bună-seamă în Lăpușnic e mare lipsă de școală bună și învățător bun, deoarece-ce așa cer împregiurările

14. **Făgețel**, 25 Maiu, inv. G. Josan. Resultatul tot cel de sub nrul 10, adecă Stăncești-Ohaba, deoarece-ce învățătorul e ambulant.

15. **Tissa**, 27 Maiu, inv. I. Petruțoiu; delegați: I. Rațiu, T. Neamț, A. Crișan. Re-

sultatul: foarte bun. Școala de aici e corăspunzătoare, nu de mult zidită, și e de mirat că fete mai nu cercetează școala. Aici ar putea cerceta școala foarte mulți copii.

În opidul Dobra examenele se vor ținea în 15 și 16 Iunie, deci în nrul proxim.

Delean.

*

Din Deva ni-se scriu următoarele despre examenul dela școala gr.-or. română: S'a ținut în 9/21 Iunie. Ne fiind sala de învățământ destul de mare, examenul a trebuit să se țină în s. biserică.

A luat parte un public foarte numeros așa că biserica era plină, deși e foarte mare. Poporul începe a se interesa din an în an mai mult, de sporul ce se face în școalele noastre. Ce bine ar fi însă ca poporul nostru din Deva, să se îngrijească ca pe viitor, să se aibă o altă școală mai corăspunzătoare decât aceasta, mult prea slabă și înapoiată pentru un oraș cu un popor românesc destul de numeros. Examenul s'a presidat de cătră dl protopop Avram P. Păcurar. Învățătorul a fost lăsat să întrebe pe cine voia și ce voia, lucru asupra căruia bărbații de școală dispută de e bine ori nu. Succesul examenului peste tot a fost »deplin mulțumitor«. Dl învățător Toma Roșu 'și-a dat într'adevăr silința a face destul chemării sale și a arătat un spor frumos în ale învățământului. Mult a plăcut poporului nostru declamările și mai ales cântările. La urmă au fost împărțite ca premii, felurite cărți, cumpărate cu bani din lada bisericii. De încheiere dl protopop prin cuvinte alese a mulțumit direcțiunii școlare, învățătorului, comitetului parochial și publicului, pentru iubirea ce o au față de școală.

Bătut de gendarmi

fără nici o vină!

Ni-se împărtășește din Sibot următoarea faptă de ienicer, săvârșită de un gendarm:

Țeranul fruntaș I. Miclea, a mers, însărcinat de primărie, în curtea locuinței gendarmilor, ca să privegheze pe niște lucrători ce lucrau acolo. S'a dus la oameni. S'a trezit că în curând un sergent (zugsführer) de gendarmi vine la el și îi pune întrebarea:

„Da d-ta nu știi da cinste?”

„Ce cinste să-ți dau?” a întrebat dl Miclea, „te ved că viu la mine fără să zici nimica, ei bine, nu zic nici eu!”

Infuriat de acest răspuns corect, închipuitul gendarm 'l-a mai întrebat de două-ori pe țeran că nu știe da cinste? și protestând acesta contra acestei îndrăznețe cereri de cinste, gendarmul a sărit la om și a început a-l lovi cu palmele și cu pumnii, și ghioldindu-l mereu, 'l-a petrecut în bătae până 'l-a soos din curte!

Eată un cas revoltător de brutal! Dl Miclea e un țeran de frunte, inteligent și cu trecere în comună, ce ia parte neînfricat la toate mișcările naționale, a fost între cei dintâi îndemnători pentru facerea protestului contra milleniului, etc., și de aceea e luat la ochi de acești oameni, cari cred că toată dreptatea și puterea în lumea asta stă în pumnii și în baionetele lor! Dl Miclea va da în judecată pe gendarmul orbit de ură, care în loc ca el să fie păzitor al păcii, atacă în ziua mare pe om în drum și-l toacă! Judecata îi va da răspuns ce 'i-se cade.

Prea pun la probă acești zbiri răbdarea poporului român! Să bage de seamă, că e răbdător cât e răbdător și Românul, dar' și firul răbdării lui se rumpe, și atunci când nu mai poate, își face el, și îndată dreptate! Și vai de cel căzut pe judecata poporului! Să nu se mire însă atunci, căci e prea mult ce fac niște oameni ce azi așteaptă să le zici „domni” și să le dai binețe, ear' mâne sânt aceea ce au fost și ieri, oameni fără căpătăiu, ori cel mult cociși la orașe ori dobași prin sate!

Convocare.

În 11 Iulie st. n. a. c. (sărbătoarea S. Apostoli Petru și Paul) se va ține în comuna montană Merișori adunarea generală a „despărțământului VII. Hațeg, al Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român”.

Toți membrii din despărțământ, precum și toți binevoitorii și doritorii înaintării poporului român, sînt poștiți prin aceasta cu toată căldura a lua parte în număr cât mai mare la numita adunare!

Program:

a) După serviciul divin, alegerea unui președinte ad hoc; deschiderea ședinței și constatarea membrilor de față;

b) alegerea comisiunilor pentru înscrierea membrilor noi, încasarea taxelor și censurarea rapoartelor;

c) raportul direcțiunii;

d) raportul casarului;

e) eventuale disertațiuni, cari sînt a se subșterne direcțiunii cel puțin cu 24 oare mai înainte;

f) statorirea locului pentru ținerea adunării generale venitoare;

g) alegerea directorului și comitetului pe 3 ani: 1896, 1897, 1898;

h) alegerea alor 2 delegați pentru adunarea generală ce se va ține în vară la Lugoj;

i) alte propuneri în cadrul statutelor;

j) dispozițiuni pentru verificarea protocolului.

Hațeg, în 21 Iunie 1896.

Michail Bontescu.

Cătră frații Români DIN VALEA-HAȚEGULUI!

„Unde-i unul nu-i putere, la nevoi și la durere!
„Unde-i doi puterea crește, și dușmanul nu sporește.”

Cu aceste cuvinte din cântecul bătrânesc mă îndrept cătră voi, frați Români ce vă țineți de „Despărțământul Asociațiunii Transilvane pentru literatura și cultura poporului Român” din Valea-Hațegului.

Frumos, măreț, mândru e scopul pentru care lucrează „Asociațiunea Transilvană”, dar' dacă nu o vom sprigini în lucrarea ei, cum se nădăjduim o ajungere repede la țintă: la cultură și literatură română?

Unde-i fala, mândria, sirguinta și cultura moși-strămoșilor noștri, cari odinioară au cucerit, umăr la umăr, toată lumea? Oare în noi se nu mai vieze ea?

În laturi dară cu nepăsarea ce ne ține pe loc. Să ne arătăm mândria noastră de oameni doritori de lucrare, să ajutăm cu mult cu puțin, cu mic cu mare, cu tîner cu bătrîn, această Asociațiune culturală! Să ne adunăm cât numai se poate de mulți la Merișor pe ziua de 11 Iulie st. n. 1896, la adunarea despărțământului, să arătăm că dacă numai voim, mult putem și facem și noi!

D-zeu ni-a dat nouă, noi încă să dăm Asociațiunii, din cât avem!

Mai ales cătră voi, iubii frați preoți și învățători, mă îndreptez cu binevoitoarea rugare, că de cu vreme să pașiți luminând pe toată suflarea din popor, că cu privilegiul adunării despărțământului nostru cultural, să se adune și să deie spriginul cuvenit, ca adunarea să reușească cât mai frumos, făcînd cînstă întregului jur și noue tuturor.

Isidor S. din M.

membru pe viață al Asociațiunii.

Avis. Cei-ce voesc a lua parte în Merișor la adunarea despărțământului Hațegului a „Asociațiunii Transilvane” sînt rugați respectuos ca cu 8 zile înainte adunării să înștiințeze pe subscrisul, ca să pot lua măsurile de lipsă pentru prânzul comun. Cu o cale se vestește, că tot atunci se va face și o petrecere populară în Merișor; o petrecere cu joc după amiază, la care vor fi poștiți și oaspeții veniți și pentru a cărei spriginire adresăm de pe acum rugare domnilor participanți.

Merișor, în Iunie 1896.

Isidor Saturn,
preot gr.-cat.

Notă. Celelate foi române din patrie sînt respectuos rugate a publica și ele avisul și îndemnul de mai sus, în folosul Asociațiunii!

Sfințire de biserică

în Gârbova-de-sus.

Măgina, 22 Iunie 1896.

Puternică dovadă că cu toate încercările păcătoase, poporul nostru nu s'a înștrăinat și nu se înștrăinează de sfințele lui obiceiuri, de legea și biserică sa scumpă, o putem avea în faptele lui pentru aceste sfințe așezăminte, și o atare dovadă vedem noi și în zidirea bisericii din comuna Gârbova, tractul Albei-Iulie. Ne bucurăm de ele și felicităm poporul ce ni-le dă.

Comuna Gârbova, se afla acum câțiva ani în o stare bănească foarte slabă, așa că curajul de-a se apuca de zidirea bisericii nu era tocmai mare. Voință tare aveau credincioșii, și această voință a învins toate greutățile! Au ridicat o biserică frumoasă, modernă, în doi ani de zile, care se spună următorilor iubirea și dragostea de-a jertfi pentru lăcașul lui D-zeu, de care au fost cuprinși cucernicii credincioși ai acestei comune, în zilele noastre. Biserica s'a terminat în primăvara anului de față. Mai era numai să se sfințească. E. Sa Dl Archiepiscop și Metropolit Miron Romanul, a încredințat cu sfințirea pe dl protodop al tractului, Nicolae Ivan. Sfințirea s'a săvîrșit în ziua marilor împărați creștini Constantin și Elena. Încă în dimineața zilei năvăliau cete-cete de oameni pe toate drumurile ce duc la Gârbova, din toate satele din jur! Toată mulțimea s'a îndreptat spre frumoasa biserică, înaintea căreia s'au cetit 3 evanghelii, s'a încungiuat de 3 ori și apoi a intrat în sinul ei „Impăratul mării”. S'a făcut sfințirea apei, după care s'a început sărbătorește sfânta liturgie. A slugit dl protopop Ivan, încungiuat de 8 preoți și diaconul George Albu din Geoagiu. Cântările liturgiei le-a cântat, spre a tuturor plăcere, corul dela noi, băieți și junime, vre-o 45 înși, condus de dl Candin Suciu. Am văzut pe fețele multora lacrimi de bucurie. La sfîrșitul d-zeeștii slujbe s'a ținut o prea potrivită și frumoasă vorbire populară de cătră dl protopop. A urmat apoi stropirea cu apă sfințită. După toate acestea masă mare în grădina părintelui din loc, Maxa, unde n'au lipsit nici vorbirile aventate de sărbătoare. Aici încă ne-au desfășat cântările populare și naționale ale corului din Măgina. S'a făcut în urmă și colectă de bani la mese începînd dl protopop cu 10 fl., și după-cum știu sa adunat o sumă frumușică. S'a incins apoi și un joc dela țeară, frumos, împreunat cu o mândră sărbare populară. Așa s'a sfîrșit sfințirea unei biserici la noi, care a fost nu numai pentru Gârbova zi de frumoasă sărbătoare, ci și pentru satele din jur. Culti-ve-să în inima Românilor frica de D-zeu, iubirea de neam, și nădejdea în viitorul nostru nu are și nu trebuie să scadă!

Ua.

Ocnași răsculați.

În închisoarea din Bucovăț (în România) la 18 Iunie, săptămîna trecută, s'a petrecut un lucru îngrozitor. Ocnașii, întemnițații, vre-o 350 la număr, păziți de o companie de soldați, s'au răsculat contra păzitorilor. Scopul le era să înlăture paza ca să poată ei eși afară. Firește, soldații s'au împotrivit. S'a chemat îndată prefectul (solgăbirul) cercului, care însoțit de procuror, a grăbit la fața locului. S'a făcut încercare să liniștească pe ocnași și să-i înduplece la supunere. Ei n'au voit. Amenințau rău. Atunci pentru a-i înfrica, s'a dat poruncă soldaților să tragă câteva focuri, în aer. Ocnașii s'au infuriat și mai mult și s'au repezit asupra comandantului trupei, ca să-l prindă și să-l țină zălog la ei, că adecă de nu le fac pe voe, îl potop! Atunci s'a tras asupra lor focuri. Unul a fost lovit în cap și a căzut îndată mort cu creierii împropșcați, alți cinci au fost greu răniți, unii la brațe, alții în coaste etc. Ceialalți s'au retras, înspăimîntați, în odăile lor, și s'au liniștit. Cercetările contra căpeteniilor, urmează.

NOUȚĂȚI

Osânde de milleniu. Dl D. Voniga fost redactor la „Lumina” în Giula, publicase în acea foaie un articol *contra vîndătoare de suflete ce guvernul o face între învățătorii noștri, premiindu-i pentru sporul în limba ungurească cu copiii.* 'S'a făcut proces. S'a pertractat la 18 Iunie în Oradea-mare. Dl Voniga a fost osândit la o **lună închisoare și 100 fl. pedeapsă în bani.**

— Ear' la 23 Iunie, Marți în săptămîna asta, — a avut „Foaia Poporului” din Sibiu proces la Cluj, pentru o corespondență din Poiana-Sibiului. Scriitorul corespondenței, dl Ioan Șerbu, *cojocar a fost osândit la 2 săptămîni temniță ordinară, ear' fostul redactor George Moldovan la o lună temniță ordinară!* Pedepsiții nici n'au mai recurat! Nu-i la ce.

— Dni Teodor Necșă din Sadu, Teodor Orlea și P. Bănda din Porcești, Nicolae Săcăvea din Tălmăciu și Eremie Roman din Tălmăcel, toți învățători (comit. Sibiului), **au fost pedepsiți cu câte o zi temniță și 10 fl. în bani, pentru-că la un maiial, anul trecut au pus școlărilor pe piept și școlărilor în per tricolor românesc.**

Podul peste Murăș la Geoagiu se va face totuși. Înălțurându-se micile neînțelegeri, s'a încheiat contractul între comitat și „Kulturgylet”-ul din Cluj, și s'a publicat și concursul pentru întreprinzători.

Cununie. Măne, Duminecă în 16/28 Iunie, dl Dr. Cornel Moldovan, medic, și d-șoara Valeria Moldovan, ambii din Băița, își sărbătoiesc, la oarele 12 din zi, cununia în biserică gr.-or. de acolo. Trimitem călduroase felicitări tinere părechi.

Chirotonire. Dl Dionisiu Bobei, absolut de teologie, din Petreni (protopopiatul Orăștiei), ales fiind de capelan în parohia gr.-or. Petreni, a fost Dumineca trecută chirotonit, în Sibiu, de preot-capelan al numitei parohii, lângă îmbătrînitul său părinte, preot acolo. Îi dorim mult succes în lucrarea ce o va desvolta spre binele bisericii și al poporului, în a cărui slujbă s'a pus.

Lovit de trăsnet. Dumineca trecută, descărcându-se o furtună grea asupra comunei Șibișelul-vechiu, jitarul Adam Chișereu aflându-se în câmp, stînd sub o salce, a fost lovit de trăsnet, care i-a tăiat o parte a pîrului de pe cap, i-a atînat un alungul și i-a ars pulpa la un deget. Pielea și făcîndu-i astfel rău, rău n'a murit, dar' e bolnav greu, și când se mișcă îi sîngeră rana piciorului lovit.

Concertul și Maiialul pompierilor dat Sămbăta și Dumineca trecută de „Reuniunea pompierilor” din loc, după-cum am vestit și noi, au reușit foarte bine. Concertul a fost tare cercetat și publicul a aflat plăcută desfășare în piesele executate de muzica militară din Alba-Iulia, cu acurateța obișnuită acestor muzice. În afară de program s'au cântat și 2 cântări românești, cari au trebuit întreit repeșite, atât au plăcut. „În afară de program?” Da, căci cu părere de rău însemnăm, că întocmitorii programului, *deși știu că în Orăștie au totdeauna și public românesc mult, și că în însași „Reuniunea pompierilor” numărul Românilor e destul de mare, n'au luat în program vre-un punct românesc.* De ce? — Maiialul a fost însușit de tot, și întreg orașul a eșit în pădure la vesela petrecere. A rămas un frumos venit curat pentru „Reuniunea pompierilor”.

Cu de-a sila. Privitor la corespondența noastră din nr. 19, despre cum s'a sărbătorit milleniul la sate, și anume în Balomir, unde bătîndu-se *doba* se îndemneau oamenii să meargă la biserică, corespondența primită din Balbuc dela un călător, — dl învățător I. Balomiri din Balomir ni-a trimis o declarație că n'ar fi adevărată știrea și stăruie pentru publicare, fiindcă jupânul notarăș Szász Sándor de acolo, dorește să se desmintă. Dl învățător poate că n'a fi auzit pe dobașul, și de aceea spune că n'a fi așa, dar' noi avem știrea dela un om vrednic de toată credința, și de dragul jupânului Szász Sándor, nu desmînjim un lucru adevărat. Atăta li-a fost priceperea „patrioților” à la Szász, să mîne cu doba pe oameni la biserică de milleniul lor, și acum rușinându-se de așa o prostie, ar desmînj-o, decât că noi nu le putem face plăcerea a le crede.

Programa școlăii civile de fete, cu internat, a „Asociațiunii transilvane” din Sibiu pe anul școlar 1895/6, a apărut zilele acestea publicată de directorul provisor Dr. V. Bologa. Vom scoate dintr'însa în un număr viitor mai multe amănunte despre această prea pre-

țioasă școală de fete, asupra căreia ar trebui să se îndrepteze privirile tuturor părinților ce vor să deie neamului nostru fiice luminate și bine crescute.

Un răspuns.

Băița, 9 Iunie 1896.

Onorată Redacțiune,

Credeam, că dl G. Părău cetind cele publicate la adresa sa, va face cel puțin din cap, bună-oară, cum făcea ca administrator protopopes, când i-se vota câte o nemulțumită protocolară, și va scoate învățătură pentru viitor. Dar' nu, ci răspunzînd în Nr. 21 al „Revistei” ne mai cere date. Îi facem și acest serviciu, deși cu neplăcere:

1. Ca Român: La 1894, imediat după procesul Memorandului un însemnat funcționar, om serios și neșovinist, avînd a face cu dl Părău, într'un cerc intim zise: „D-voastră de sigur nu faceți politică, dar', ca bărbat de școală, trebuie să aveți impresii și convingeri proprii în toate chestiile mari, — deci ce impresie a făcut asupra D-voastre pedepselile grele dela Cluj?” — „Asupra mea nici o impresie!” — răspunse dl P., ferindu-se și cu mâinile și cu capul... Și tot trecutul său e o dovadă vie că afacerile românești nu l'au impresionat nici când. Ce Român e acel cărturar, care nu abonează nici un jurnal, nici o revistă, care de colecte publice se ferește ca de Bată-l crucea? etc. etc. etc.

2. Pe terenul școlar-bisericesc, sînt multe date: Din pofta de a se căpătuți unde va ca ppresbiter, petiționa unde numai i-se părea. Pe la 1880, pe lângă că era profesor, figura și ca adm. al parohiei Ilia. Prin aceasta produse neorîndueli la gimnasiu, ba aduse autoritățile de aici în conflict cu Consistorul. Conflictul acesta l'a potențat prin denunțările sale (vezi protocolul comitetului g. din 28 Oct. 1881 Nr. 40) la 1881, când deși apucase administrator ppresb. în Zarand, *comitetul gimnasial nu l'a recunoscut nici de director, nici de președinte!* După administrare, fără cap, de 3 ani, despre care contimporanii ar putea servi prețioase date, la alegerea din 1884 a rămas pentru a doua-oară în minoritate. Dar' drept mângăiere primă apoi o „hîrtie părintească”, la care acum dl P. mereu se provoacă, ca la o veritabilă cunună de lauri! Va mai trebui să așeze lângă ea hîrtia directorială dela 7 Martie 1880 Nr. 27, protolelele comitetului și reprezentanței dela 1880 și 1881 despre stagnarea învățământului și neorînduile aduse la gimnasiu, și apoi cununa îi va fi briliantă! Dar' ce fond ori instituțiuni a întemeiat ca administrator??? Are și un merit „literar”. Da, mă rog, a scris o disertație în programa dela a. 1877/8, în care susține că copilașul de 3 sau 4 luni pronunță singur dulcele și blîndul sonșor „beee”. (pag. 5.) etc. etc. (scusați de-a mai cita!), dar' directorul de atunci, ca să nu facă de rîs literatura, n'a distribuit nici un exemplar din programă.

3. Terenul social: Balul român strălucit dela 1893 e întrunirea, ce, sănătos fiind, a încungiuat-o dl Părău. *Reprezentafia teatrală a foștilor sei elevi*, Perian și Birna în Sept. 1895 pentru elevii morboși dela gimnasiu, *sănătos fiind*, a încungiuat-o, dar' balul Nemților cu toți Fidani, și cu nici un coleg al său, ba, căci nu vrea să fie „misanropic”. La sinoade ppresb. și alte întruniri stă până se deschid și apoi dispăre. Ungurașii cu cari regulat după amiază întregi s'a văzut jucînd „tardli” la hotel „Hungaria” ș. a. e Brády Lajos, apoi Jidanul Kugel ș. a. Chibiț regulat era lui Bigner fieiertatul. Despre căpătăiul acestora probabil va scrie dl Părău a doua a sa disertație, mai norocoasă ca cea din programă. Cum pricepe dl Părău consolidarea, de care declamează, s'a văzut la 6 l. c., când, sănătos fiind, n'a luat parte la *casul de moarte în familia unui coleg al său*, ce totdeauna l'a stimat, doar' prea mult. 5 din 6 profesori petrecu un cosciug scump, dar' directorul s'a ținut departe, firește ca să nu arete „misanropic” ori „nesolidar”. Îl apără și în „Tel. Rom.” și în „Ellenzék” Nr. 130 un „soț” vrednic al său. Să-i fie de bine! Noi terminăm sfătuindu-l să se îndestulească cu atăta, ca să-l lăsăm închisă deocamdată pagina actelor sale din timpul mai nou!

Același preot.

Rugăm să cetți totdeauna inseratele de pe pagina a patra a foi.

FEL DE FEL

Un tâlhar vestit dus la spânzurătoare pentru multe sale furturi și rele, întrebă fiind înainte de spânzurare, ce crede despre ceeaaltă lume, răspunse rece de tot:

— Foarte puțin cred! Căci cum toți își lasă banii dincoace și vin acolo cu buzunarele goale, n'o să fie nici o treabă pentru mine!

Pentru redacție responsabil: Ioan M. Corvin.

BIBLIOGRAFIE.

Biblioteca de popularizare

pentru

Literatură, Știință, Artă.

- Nr. 1. »Nuvele Siberiene«, de Vladimir Korolenko.
- Nr. 2. »Nuvele țărănești și Noii căsătoriți«, comedie în 2 acte de Björnsterne Björnson.
- Nr. 3. »Nuvele și povestiri populare«, de Lew N. Tolstoi.
- Nr. 4. »Schite și tablouri« de Jan Neruda.
- Nr. 5. »Șase nuvele« de J. P. Jacobsen.
- Nr. 6. »Nuvele«, (franceze) de H. de Balsac.
- Nr. 7. »Din viața poporului«, nuvele polone de Alex. Swientochowski.

- Nr. 8. »Pe apă«, nuvele de Guy de Maupassant.
- Nr. 9. »Nuvele alese« de A. Pușkin.
- Nr. 10. »Oameni și scrieri«, studii critice asupra lui Maupassant, E. Zola, Dostoiewski și Gerhart Hauptmann, de Georg Brandes.
- Nr. 11. »Din cartea Cântecelor«, poesii de H. Heine.
- Nr. 12. »Liga tinerimii« de Henrik Ibsen.
- Nr. 13. »Doamna Marchisa și alte nuvele« de Ouida.
- Nr. 14. »Lăutarul din Cremona și Pater« de François Coppée.
- Nr. 15. »Ilka și alte nuvele« de Alex. Dumas, fiul.
- Nr. 16. »Gogoloiu de senu«. Mademoiselle Fifi. Doi prieteni, de Guy de Maupassant.

- Nr. 17—18 »Suferințele tinărului Werther«, de Wolfgang v. Goethe, traducere completă de I. Husar.
 - Nr. 19: »Nuvele extraordinare« de Edgar Poe.
 - Nr. 20—21: »Stilul în artă« de Hans Schmidt, cu 200 ilustrațiuni.
 - Nr. 22: »Un roman în 9 scrisori« și trei nuvele, de F. Dostoiewsky, marele scriitor rusesc.
 - Nr. 23: »Poesii« de Suljy Rudhomme' eminent poet francez, traduse de A. Steuermann.
 - Nr. 24: »Studii și portrete literare«: Alphons Daudet, Ernest Renan, Hysmans și G. Ohret, — de Jules Lamaitre, traduse.
- Toate se pot procura dela librarul F. Schäser în Orăștie, precum și dela librăriile române din Sibiu, Brașov, etc.*

LOTERIE.

Tragerca din 20 Iunie st. n.

Budapesta:	78	90	5	57	25
------------	----	----	---	----	----

Tragerca din 13 Iunie st. n.

Timișoara:	49	41	77	63	56
------------	----	----	----	----	----

Tragerca din 24 Iunie st. n.

Sibiu:	42	88	30	49	7
--------	----	----	----	----	---

CALINDARUL SĂPTĂMĂNEI
dela 16—22 Iunie st. v.

Zilele	Calendarul vechiu	Calendarul nou
Dum. a 5-a după Ros. gl. 4, sft. 5.		
Dum.	16 S. Tihon făc. de min.	28 Leon Papa
Lun	17 Muc. Manuil	29 (+) Petr. Pav.
Marți	18 Muc. Leontie	30 Paul Ged.
Merc.	19 Ap. Iuda frat. Dlui	1 Iul. Teodor
Joi	20 S. Muc. Metodie	2 Cerc. Mar.
Vineri	21 Muc. Iulian	3 Corneliu
Sămb.	22 Muc. Evsevie Epc.	4 Udalrich

Concurs.

Postul de **adjunct notarial** se poate ocupa *fără amănare*, la subscrisul, pe lângă salar lunar de 15 fl., *cost și cuartir*. Cu praxă mai puțină, salar după înțelegere.

Bozeș (p. u. Algyógy), 20 Iun. 1896.

Candiu Cristea,

100 (382) 1—1 notar cercual.

Un învățăcel

96 (383) de prăvălie 3—4

se primește numai decât în prăvălia de **manufactură** a subscrisului negustor în Orăștie.

Întrucât se poate, pe lângă limba română, se recere cunoștința limbilor germană și maghiară.

Doritorul a fi primit, să fie în vârstă de cel puțin 14 ani.

Ion Lăzăroiu,

negustor român.

FLORI.

Am onoare a aduce la cunoștința sîmaților amatori de flori, că subscrisul am deschis în Orăștie (Piața mare Nr. 1.) un stabiliment permanent de **flori**, și sînt în poziție să servesc în ori-ce vreme cu **ori-și-ce fel de flori** proaspete.

Fac totodată cunoscut, că primesc și efectuesc *îndată* comande de **buchete de nuntă, buchete de pept, buchete-mackart, cununi pentru morminte** etc., cu cele *mai moderate prețuri*.

Doritorilor de-a cultiva înșiși **trandafiri**, li-se împărtășește spre binevoitoare luare aminte, că le pot servi cu *trunchiuri cu rădăcini ce pot fi sădiți îndată*, altoiți și cultivați, etc.

Cu stimă

H. M. Hedwig

88 (385)

florar.

5—26

BUCHETE DE NUNTĂ

PRĂVĂLIA ROMÂNĂ

a lui

92 (384) **IOAN I. VULCU** 7—

(Piața-mare) — în Orăștie — (Piața-mare)

Se atrage deosebita luare aminte a onoratului public din Orăștie și jur, asupra prăvăliei noue a lui *Ioan I. Vulcu*, negustor român, bogat provăzută cu tot felul de mărfuri de **băcănie și ferărie**. Și anume: Mărfuri de

— BĂCĂNIE: —

Făină de toți numerii; **zăhar, orz, urez**, și tot felul de articli trebuincioși pentru hrană. Prețuri moderate. Marfă totdeauna proaspătă și bună.

Ear' îndeosebi țeranilor se atrage luarea aminte asupra feluritelor soiuri de

— FERĂRIE —

de tot ce le lipsește pentru lucru și economie acasă și la câmp. Și anume:

Feruri de plug, sape, arșauă, și altele, de cele mai noue și practice.	Fireze, mai late și mai înguste, săcuri, topoare, și alte unelte pentru lemnărit.
Coase din Styria, sistem nou și bun! Se dau pe garanție! Dacă nu corăspund, se primesc înapoi ori se schimbă. Tot aci se pot căpeta cute pentru ascuțit, de cele mai bune.	Oțel și fer, drugi de fer și pante , etc și tot felul de articli și unelte trebuincioase la economie, acasă și în câmp!
Lanturi de tot felul, de fer și drot	Vase emailate și de fer, căldări, frigări etc.
Cuie de drot, pentru șindilă, potcoave, și altele.	Lampe, mari și mici, lumini, petroleu, etc.

Negustorilor în mic de prin comune, li-se dau mărfurile trebuincioase în condiții foarte ușoare și cu prețuri de tot moderate!

„DETUNATA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI DE ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII
Sediul: BUCIUM, p. u. ABRUD (Abrudbánya).

93 (386) Întemeiată în 1895. 4—15

Capital de acții: florini 30.000.

Primește depuneri spre fructificare, după care solvește **6%** interese fără privire la termenul de abzicere.

Dare de venit după interese încă o solvește institutul.

Depuneri se pot face și prin postă și se efectuesc momentan după sosirea comandai.

Direcțiunea institutului.

Sacii se primesc înderăpt numai în stare bună!

Prima moară de aburi în Orăștie

a lui

63 (387) **Rudolf Kaess.** 31—48

Recomandă onoratului public și cu deosebire **comercianților din provincie**, spre vînzare:

Făină de pâne și aluaturi

în totdeauna **proaspetă, excelentă și ieftină**, în saci, și produsă exclusiv din grâu de Tisa, cu prețurile mai jos indicate:

0	1	2	3	4	5	6	7	7B	8
9.30	8.85	8.40	7.95	7.65	7.35	6.98	5.88	5.25	4.76
75 Kilo					70 Kilo				

Sacii se rescumpără cu 20 cr.